

Betænkning

over forslag til lov om adoption.

(Afgivet af udvalget den 25. april 1956).

Udvalget har holdt 9 møder og har herunder haft samråd med justitsministeren, finansministeren, indenrigsministeren og kirkeministeren.

Udvalget har dels skriftligt, dels mundtligt under møder stillet de pågældende ministre en række spørgsmål, som er besvaret skriftligt eller mundtligt. Udvalget ønsker særligt at fremhæve, at finansministeren under samrådet lovede i næste samling at fremsætte lovforslag om ændring af loven om arveafgifter, således at adoptivbørn og adoptanter og deres slægt fremtidig vil komme til at betale samme arveafgift, som hvis adoptivbarnet havde været adoptanternes ægtebarn. Endvidere har indenrigsministeren efter et samråd tilsendt udvalget et udkast til ændring af cirkulæret vedrørende meddelelse af dansk indfødsret, som agtes udsendt, såsnart nærværende lovforslag er endeligt vedtaget, og som letter adgangen til opnåelse af dansk indfødsret for fremmede børn, der adopteres af danske forældre. Udkastet er optrykt som bilag til betænkningen. Endelig har kirkeministeren og justitsministeren lovet efter lovforslagets vedtagelse at foretage en ændring af reglerne for udstedelse af dåbsattester, således at det ikke fremtidigt kan læses af en almindelig dåbsattest, at den pågældende person er et adoptivbarn.

Da formuleringen af lovforslagets § 5 forekommer udvalget for absolut, stiller *udvalget* nedenstående, af justitsministeren tiltrådte ændringsforslag nr. 2, som tilsigter en ny affattelse af paragraffen, der vil gøre

det lettere at administrere bestemmelsen til gavn for barnet.

Et *flertal* (udvalget med undtagelse af Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen) har ment at kunne tilslutte sig lovforslaget, efter at justitsministeren har tiltrådt de nedenfor anførte af henholdsvis udvalget og udvalgets flertal stillede ændringsforslag nr. 2 og 3.

Angående ændringsforslag nr. 3 til § 13 bemærkes, at flertallet kan tiltræde ministerens forslag om, at barnet skal arve og arves af adoptanten og dennes slægt, som om det var adoptantens eget barn. Flertallet kan ligeledes tiltræde, at det i de hyppigst forekommende tilfælde er den rimeligste ordning, at det arveretlige forhold mellem adoptivbarnet og dets virkelige forældre falder bort. Der vil dog forekomme tilfælde, hvor det ved adoptionen kan forudses, at der efter adoptionen vil bevares en vis forbindelse mellem barnet og dets slægt, og det synes naturligt, at slægten, når den i sådanne tilfælde ønsker at stille barnet arveretligt, som om adoptionen ikke var sket, skal kunne gøre det, uden at den henvises til — i det omfang det er muligt — ved testamente at sikre barnet en sådan arveret. Der tænkes her navnlig på tilfælde, hvor barnet adopteres af bedsteforældre eller af en søster eller broder til en af forældrene, men også på nogle af de tilfælde, hvor barnet adopteres af moderens eller faderens ægtefælle eller af nære personlige venner. Med henblik på disse tilfælde fore-

slår flertallet, at der i bevillingen skal kunne træffes bestemmelse om, at adoptionen ikke skal medføre bortfald af adoptivbarnets arveret efter den virkelige slægt. Det er en forudsætning for, at en sådan bestemmelse skal kunne optages i bevillingen, at adoptanterne fremsætter begæring herom, og at de, der efter bestemmelserne i §§ 5—7 skal give samtykke til adoptionen, tiltræder begæringen.

Flertallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 2 og 3 foreslåede ændringer.

Et *mindretal* (Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen) er indforstået med, at der tiltrænges omfattende ændringer af den nu bestående adoptionslovgivning, og er også af den opfattelse, at størsteparten af de adoptioner, der meddeles bevilling til, nemlig de såkaldte anonyme adoptioner, fremtidig bør meddeles efter de regler, som indeholdes i lovforslagets kapitel 2. Mindretallet finder imidlertid tillige, at der også fremtidig vil være et ikke ubetydeligt antal tilfælde, hvor ikke mindst hensynet til barnet selv taler for en ordning, som ligger på linie med den hidtidige lovgivnings regler, således at den familiemæssige og arveretlige tilknytning til den naturlige slægt opretholdes. Dette vil navnlig gælde i tilfælde, hvor det drejer sig om børn, som den mulige adoptant i forvejen har en vis slægts- eller familiemæssig tilknytning til. Mindretallet stiller derfor det hertil sigtende nedenfor under nr. 4 anførte ændringsforslag, som er enslydende med § 14 i det udkast til adoptionslov, som i 1954 er udarbejdet af den af justitsministeriet i 1949 nedsatte sagkyndige kommission, hvori såvel repræsentanter for den juridiske videnskab som domstole og justitsministeriet havde sæde, og som svarer til de af tilsvarende svenske, norske og finske kommissioner udarbejdede lovudkast.

Der gives herved mulighed for at vælge mellem de to former for adoption, idet der, når det særskilt begæres, kan meddeles bevilling til den såkaldte „svage“ adoption, hvor båndet til den naturlige slægt bibeholdes.

Mindretallet mener endvidere, at det er uheldigt, at man i lovforslagets § 1, stk. 2, kategorisk fastslår, at bevilling til adoption

af eget barn ikke kan meddeles, og stiller derfor nedenstående ændringsforslag nr. 1 om, at denne bestemmelse udgår.

Mindretallet indstiller herefter lovforslaget til *vedtagelse* med de under nr. 1, 2 og 4 foreslåede ændringer.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen):

1) Stk. 2 udgår.

Til § 5.

Af *udvalget*, tiltrådt af *justitsministeren*:

2) Paragraffen affattes således:

„Er den, der ønskes adopteret, over 12 år, bør bevillingen ikke meddeles uden den pågældendes samtykke, medmindre indhentelsen af samtykket skønnes at være til skade for barnet.“

Til § 13.

Af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Vagn Bro, Gideon, Karlskov Jensen, Thisted Knudsen og Ellen Poulsen), tiltrådt af *justitsministeren*:

3) Til stk. 2 føjes som nyt punktum:

„Det kan dog på begæring i bevillingen bestemmes, at barnets arveret efter den virkelige slægt bevares.“

Ny paragraf.

Af *mindretallet* under nr. 1:

4) Efter § 13 indsættes som ny paragraf

„§ 00.

Når det særskilt begæres, kan det i bevillingen bestemmes, at adoptivbarnet og dets livsarvinger skal bevare arveretten efter den naturlige slægt, og at denne skal bevare arveretten efter adoptivbarnet og dets livsarvinger. I dette tilfælde gælder følgende særlige regler:

1) Adoptionen medfører ikke tvangsarveret.

2) Dør adoptivbarnet efter at have modtaget arv eller gave fra en adoptant eller hans slægt, har adoptanten og dennes arvinger arveret efter adoptivbarnet, som om dette havde været adoptantens eget barn, for så stor en del af dets ejen-

dele, som i værdi svarer til, hvad det har modtaget, og med ret til forlods af boet at udtage modtagne genstande.
3) Efterlader adoptivbarnet sig ingen arverettiget slægt eller ægtefælle, arves det af adoptanten og hans slægt.“

Nina Andersen,
ordfører.

Kaj Andresen.

Vagn Bro.

Bruun de Neergaard.

Hanne Budtz.

Gideon.

Boye Hansen.

Jens Hansen.

Karlskov Jensen.

Thisted Knudsen.

Johs. E. Larsen.

K. Axel Nielsen.

Viola Nørløv.

Ellen Poulsen.

Edel Saunte,
formand.

Erna Sørensen.

Else Zeuthen,
næstformand.

Bilag

*Udkast til ændring i indenrigs- og boligministeriets cirkulære nr. 51 af 24. marts 1952
vedrørende meddelelse af dansk indfødsret.*

Til afsnit I. Almindelige betingelser.

1. Ophold.

Stk. 5 udgår og erstattes med: „Børn under den skolepligtige alder, der er adopteret af danske adoptivforældre, og for hvis vedkommende det må antages, at forbindelsen med deres hjemland og naturlige slægt er fuldstændig afbrudt, vil efter omstændighederne kunne naturaliseres efter

meget kort ophold. Børn, der adopteres i den skolepligtige alder, kan under tilsvarende forhold i almindelighed forventes at blive naturaliseret efter kun 1½ års ophold her i landet. Også for adoptivbørn over den skolepligtige alder vil opholdsfristen efter omstændighederne kunne lempes, når de foreliggende omstændigheder taler derfor.“
